

Halkian Metsästysyhdistys r.y.

**50-vuotis-
historiikki**

Halkian Metsästysyhdistys r.y.
50-vuotishistoriikki

Porvoon ammattikoulun kirjapaino-osasto 1989

HALKIAN METSÄSTYSYHDISTYS RY. 50 VUOTTA

Yhdistyksen vuosikokouksessa todettiin, että yhdistyksen perustamisesta on tänä vuonna (14.6.1988) kulunut 50 vuotta, minkä vuoksi johdokunta pyysi allekirjoittanutta kirjoittamaan lyhyen historiikin seuran toiminnasta.

Yhdistyksen aikaa edeltävältä ajalta ja kahdelta ensimmäiseltä vuosikymmeneltä laati vuonna 1958 ansiokkaan historiikin yhdistyksen pitkäaikainen sihteeri Kosti Vaahtera. Tämän historiikin arvoa nostaa se, että näiltä alkuvuosilta ei ole säilynyt kokousten pöytäkirjoja, ja muistitietoa ei kovinkaan paljon tuolta ajalta enää ole. Omalta osaltani olen pyrkinyt käyttämään vanhoja pöytäkirjoja kertomuksen runkona, mutta mukana on myös haastatteluista kerättyä tietoa. Olen pyrkinyt tarkentamaan muistitietoja useammilta henkilöiltä, jotta asiat olisivat tosia. Jos

Emil Kalsola, seuran ensimmäinen puheenjohtaja.

virheitä löytyy, olen valmis korjaamaan ne.

Aluksi käsittelen historian alkua yleisesti ja sitten erikseen toimialoitain tarkemmin.

Seuran puheenjohtajat:

Emil Kalsola	1938-50
Wilmer Lundqvist	1951-58
Toivo Peisa	1959-60
Mauno Kalsola	1961-68
Hannu Maunola	1969-70
Veijo Järvinen	1971-81
Heikki Kippilä	1981-

Seuran johtokuntaan kuuluu kerrallaan puheenjohtajan lisäksi kuusi jäsentä.

Nykyinen johtokunta:

Heikki Kippilä	puheenjohtaja	
Reijo Toivonen	sihteeri	
Risto Rusi	rahastonjohtaja	
Matti Kalsola	varapuheenjohtaja	
Heimo Valdèn	Veli Paavilainen	Hannu Laaksonen

Seuran alkuvaiheita

Halkian seudulla on ollut metsästysseura jo vuodesta 1894. Sen perustivat veljekset Bengelsdorff seurueineen Helsingistä. He olivat mieltyneet näihin seutuihin ja aloittivat täällä riistanhoidon ja järjestäytyneen kurinalaisen metsästyksen. Seura oli jo tuolloin Suomen Metsästäjäinliiton jäsen. Se oli esimerkkinä täälläpäin perustetuille metsästysseuroille. Vaikka suuri osa metsästysmaista kuului mainitulle yhdistykselle, oli kuitenkin maanomistajia, jotka eivät vuokranneet maitaan, vaan hoitivat itse riistamaitaan. Nämä liittyivät keskinäisellä sopimuksella yhdeksi joukkueeksi, joka muodostui etupäässä Halkian ja Kupsenkylän niin-sanotusta Metsäkylästä. Tämä seurue hoiti järkevästi maitaan ja esti liiallisen riistan hävityksen. Paikallisena seurana se sai paljon kannatusta ja kun vuokrasopimukset menivät Halkiassa umpeen, eivät maanomistajat uusineet sopimusta Halkian Kupsenkylän metsästysyhdistyksen kanssa vaan ajatus omasta seurasta voitti alaa.

Vuonna 1938 perustettiin seura nimeltä Halkian ja Kupsenkylän Hir-

vimiehet. Se vuokrasi jokseenkin kaikki alueen maat, noin 3700 ha. Seuran puuhämiehenä toimi Emil Kalsola. Vuokrasopimus oli kolmivuotinen.

Kesäkuussa 1938 perustettiin nykyinen Halkian Metsästysyhdistys, jonka perustajajäsenet olivat entisiä hirmvimiehiä. Nämä lahjoittivat yhdistykselle alkurahastoon 1579 mk, joka oli silloin huomattava summa. Yhdistyksen perustava kokous pidettiin Halkian Alhopakassa 14.6.1938. Perustajajäseniä olivat: Emil Kalsola, Vilho Pietilä, Soini Poteri, Toivo Huovila, Usko Kanerva, Oskari Salonen, Teofilus Kivinen, Ilmari Salonen, Jalmari Poteri, Juho Vuori, Viljo Nyman, Mauno Kalsola ja Eero Jägerroos. Puheenjohtajaksi valittiin Emil Kalsola ja sihteeriksi Vilho Pietilä. Varapuheenjohtajaksi Jalmari Poteri sekä muiksi jäseniksi Toivo Huovila ja Usko Kanerva.

Yhdistys rekisteröitiin 16.8.1938.

Pian alkoi kuitenkin sota ja seuran toiminta oli pysähdyksissä. Sodan jälkeen toiminta elpyi uudelleen ja seura sai lahjoituksia mm. tohtori Bengelsdorffilta 1000 markkaa. Vuonna 1950 valittiin puheenjohtajaksi Wilmer Lundqvist ja sihteeriksi Eino Raimiala. Raimiala joutui kuitenkin eroamaan v.1952 muutettuaan pois ja hänen tilalleen valittiin Kosti Vaahtera. Vaahtera oli toiminnan mies ja seuran toiminta virkistyi hänen aikanaan. Samoin päästiin pois sodanjälkeisestä lamasta ja kaikki elämä

elpyi. Riistan hoitoon paneuduttiin ja hyötyriistan kaatoa rajoitettiin samalla kun petoriistaa hävitettiin tuntuvasti. Yhdistys liittyi 1957 Suomen Metsästäjäinliiton jäseneksi ja sai sieltä arvokasta tukea toiminnalleen.

Suurin muutos seuran pinta-alaan ja jäsenistöön tuli, kun vuonna 1959 Tikkaron Erästäjät lakkautettiin ja seuran varat siirrettiin Halkian seuralle, samalla useimmat Erästäjien entiset jäsenet vuokrasivat maansa HMY:lle ja liittyivät seuran jäseniksi. Seuran periaatteena on aina ollut säilyttää nykyinen alue yhtenäisenä ja pitää toimivat suhteet naapuriseuroihin ja Pornaisten Riistanhoitoyhdistykseen.

Kenneltoiminta

Koiria tällä alueella on ollut jo ennen seuran perustamista, mutta kenneltyö ja koirien rodunjalostus alkoi kiinnostaa vasta 50-luvun loppupuolella. Kennelliittoon seura liittyi vuonna 1957.

Ensimmäiset ajokokeet järjestettiin tammikuussa 1959, silloin järjesti Suomen Dreeverikerho näytösluontoisesti seuran alueella ajokokeet. Tällöin oli erikseen kettu- ja jänisalueet ja alueen oppaina seuran miehistä 12.

Ensimmäiset seuran omat suomenajokoirien ajokokeet järjestettiin lokakuussa 1963 ja toiset jo joulukuussa samana syksynä, ja niissä oli sekä yleinen että voittajaluokka. Seuraavana vuonna pidettiin ensimmäiset omat ajokokeitten palkintotuomarikurssit ja myös kahdet ajokokeet. Tästä lähtien on ajokokeita järjestetty vuosittain vähintään kahdet, joista toinen on seuran omille koirille ja toinen yleensä on haasteottelu. Seura on luovuttanut koemaastoja lohkon kokeisiin, Kilvan karsintoihin ja Ku-

Hirviseurue vuodelta 1910. Yläriivi vasemmalta: Kosti Salonen, Emil Kalsola, Konsta Salonen, Filus Kivinen, Lahja Koskela. Alariivi vasemmalta: Oskari Salonen, Arvo Juhola, tunteaton, Ilmari Salonen, Yrjö Salonen.

ninkuuskokeisiin ja Kilpaan 86.

Tuomarikursseilla miehiä on käynyt useana vuotena alkaen vuodesta 1963 ja myös ylituomarikursseilla on seuramme jäseniä ollut.

Hirvenhaukkukokeita on järjestetty useana vuotena sen jälkeen, kun ajokoirien käyttö hirvenmetsästyksessä kiellettiin. Ensimmäiset hirvenhaukut oli vuonna 1978. Hirvikoirina yleisimpiä ovat Norjan pystykorvat, mutta seuran alueella toimii myös Uhtuan kennel, jossa kasvatetaan venäläisiä laikoja.

Myös palveluskoiraharrastajien kanssa on ollut yhteistyötä. Etelä-Suomen palveluskoirayhdistys järjesti seuramme maastoissa viesti- ja jälkikokeita vuodesta 1966 vuoteen 1982 lähes joka vuosi.

Koiranäyttelyiden järjestäjänä seuramme on ollut vuodesta 1970, jolloin järjestimme Keravalla ESP:n kanssa koiranäyttelyt. Vuonna 1971 pääsimme mukaan Porvoon kansainvälisten koiranäyttelyiden järjestäjiksi. Näiden näyttelyiden taloudellinen tulos on ollut tärkeä seuramme talouden kannalta. Vuodesta 1971 lähtien olemme työskennelleet näissä Porvoon näyttelyissä lukuun ottamatta vuosia -80 ja -82, jolloin olimme Keravalla. Muina järjestäjinä Porvoossa ovat Uudenmaan Kennelpiiri ry, Porvoon Palveluskoirat ry, Suomen Domermanyhdistys ja Suomen Rottweileryhdistys. Näyttelyt ovat vuosivuodelta kasvaneet ja rotuvai-koima on laajentunut. Myös seuran omia koiria on hyvällä menestyksellä osallistunut näyttelyihin.

Seuran organisaatiossa tapahtui vuonna 1977 merkittävä muutos, kun perustettiin kolme uutta jaostoa eli toimikuntaa. Nämä ovat Riistanhoitotoimikunta, Ammuntatoimikunta ja Kenneltoimikunta.

Kenneltoimikunnan harteilla on ollut näyttelyiden ja ajokokeiden järjestely ja organisointi, siinä se on onnistunutkin kiitettävästi. Kiitos innokkaiden ja pätevien toimikunnan jäsenten.

Seuran jäsenistä on ajokoirien ajokoetuumareita noin 30 ja ylituomareita kolme. Myös ajokoirien ketunajokokeiden tuomareita on kymmenkunta. Ketunajokokeet on aloitettu vuonna 1985 yhteistyössä Mäntsälän Kennel- ja Metsästysseuran kanssa. Uudenmaan piirin mestaruuskokeita järjestetään Halkian My:n ja MKML:n kanssa.

Suomenajokoirien parhaita tuloksia:

Pupulin Hely 1963 mukana piirimestaruuskilpailuissa, omistaja oli Mauno Kalsola.

Helyn Malja on Halkian My:n parhaalle koiralle Mäntsälä-ottelun yhteydessä annettava palkinto, joka on kiertänyt vuodesta 1966. Pystin on lahjoittanut Richard Lempinen. Seuraavassa luettelo Helyn-maljan voittajista:

Käyttövalio	Veto	66, 71	R. Lempinen
	Toni	67	P. Vuori
	Vila	68	M. Kalsola
	Heija	69	R. Lempinen
	Aku	70	V. Paavilainen
	Riku	72	M. Mattila
	Pia	73	P. Vuori
Käyttövalio	Vekku	74, 75, 77	J. Toivonen
	Jehu	76, 79	M. Mattila
	Juli	78	R. Lempinen
	Humu	80, 82, 83	P. Vuori; A. Torvasti
	Heli	81, 85, 86	P. Aronen
	Aku	84	M. Mattila
	Roi	87	T. Toivonen

Eniten voittoja on savuttanut Pentti Vuoren koirat viisi voittoa, sitten ovat Richard Lempisen neljä voittoa ja Matti Mattilan neljä voittoa.

Halkia-Mäntsälä -otteluita on Halkia voittanut kahdeksan kertaa ja Mäntsälä kolme kertaa.

Mäyräkoirien parhaita tuloksia:

Sulo Kanervikon kaksoisvalio Black-Spot Wynter Moon.
Hannu Maunolan Kivitorpan Santtu oli kaksoiskäyttövalio sekä vuoden 1979 Keski-Uudenmaan kerhon parhaiten ajava koira.

Ammuntatoiminta

Ampumatoiminnan ensimmäisenä kilpailumuotona varsinaisesti voitaneen pitää riistapolkuammuntaa, joka seuran piirissä alkoi vuonna 1954. Sitä edeltävältä ajalta ei ole muistiinpanoja. Vanhempien metsästäjien esimerkki ja ohjeet ovat saattaneet alkuun monen metsästäjän innoituksen ammuntaan ja metsästyksen yleensä. Riistapolkuammuntakilpailuja pidettiin tiiviisti vuoteen -68 asti. Tähän aikaan käytiin myös innokkaasti kilpailemassa lähiseurojen kilpailuissa ja järjestettiin seuraotteluita muiden naapuriseurojen kanssa.

Savikiekkoomuntaa vauhdittamaan hankittiin ensimmäinen kiekonheitin v. 1955. Savikiekkoomunta ja riistapolku järjestettiin usein samana päivänä, joten taito karttui molemmissa lajeissa. Savikiekkoharastuksesta on tullut pysyvä innostuksen kohde seuran toiminnassa ja

Voittoisa riistapolkujoukkue, vasemmalta: Veli Paavilainen, Sulo Kanervikko, Esko Poteri, Veijo Järvinen, Martti Saittola, Kalevi Vakkuri

tätä on edesauttanut vuonna 1965 valmistunut RHY:n ampumarata, joka on seuran alueella.

Ampumaratahanke alkoi vuonna 1961 V. R. Peltosen tekemän kirjelmän pohjalta ja HMY:n puolesta ampumaratatoimikunnassa oli Veli Paavilainen. Ampumaradalla on hirvirata ja haulikkoampumapaikat.

Rata sähköistettiin v. 1971, johon seura osallistui. Haulikko- ja hirviammunnoista on seuran puolesta huolehtinut ampumatoimikunta vuodesta 1969 lähtien. Metsästysseurassa on tullut myös hyviä tuloksia ja vuonna 1987 osallistui kolme seuran jäsentä Uudenmaan piirin edustajina SM-kisoihin. Ampujat olivat ikämiehissä Veijo Järvinen ja yleisesä Tapio Vakkuri ja Reijo Linden.

Hirvikivääriammunnat alkoivat vuonna 1955, kun alettiin ampua hirvimerkkiä. Pakolliseksi hirvimerkki tuli vuonna 1958. Hirviammunta vaati harjoittelua ja kun ei ollut vielä omaa hirvirataa, tehtiin sellainen Kalsolan ojan notkoon. Kyseessä oli pyörillä liikkuva hirven kuva, joka vedettiin ojan töyräälle ja työnnettiin alas ja sivulta ampuja yritti osua siihen hirvikiväärillä. Hirven kuvaa ohjattiin vaijerin avulla. Kun hirvimerkki tuli pakolliseksi, ei kyseinen hirviammunta täyttänvt merkki-vaatimuksia ja vuonna 1958 vuokrattiin Nummisten rataa. Seuraavina vuosina käytettiin naapuriseurojen ratoja, kunnes RHY:n rata valmistui. Siitä lähtien kokeet on järjestetty siellä.

Vuonna 1977 tuli seuran omana päätöksenä ampumakoe pakolliseksi hirvijahtiin tuleville. Jäsenten välisten kilpailujen kiertopalkintona on V. Paavilaisen lahjoittamat ”hircensarvet”. Vuodesta 1987 on kaikkien hirvimetsälle aikovien käytävä vähintään kolme kertaa kesän aikana ampumassa 10 laukauksen harjoituksia tai merkkiharjoituksia.

Talvikauden harjoituksia varten hankittiin vuonna 1978 pienoishirvirata Kivistölle, jossa ammutaan ilmakiväärillä. Kerran talvessa on pyritty järjestämään myös hirvenhiihtokisat Halkiassa. Kilpailu alkaa Kivistöltä, josta hiihdetään ampumaradalle ampumaan ja palataan takaisin Kivistölle. Näitä on järjestetty vuodesta 1981.

Ampumatoimikunta on toiminut aktiivisesti ja saanut paljon kiitosta työstään, jolla on saatu seuramme ampumataitoa kohoamaan.

Halkian hirvimiehet

Halkian hirvimiehillä on ollut yhteistyötä kirkonkylän hirvimiesten kanssa jo vuosisadan vaihteen tienoilta asti. Varhaisin merkintä yhteisjahdeista on vuodesta 1914. Tämä vuosiluku löytyi viestikapulaa mis-

tuttavasta puusta, johon on merkitty yhteisjahtien tapahtumia. Tätä kapulaa säilytettiin Levoinkallioilla ison kiven alla. Paikkaa on käytetty ilmeisesti jonkinlaisena kokoontumispaikkana ja kapula on ollut eräänlainen pöytäkirja. Valitettavasti merkinnät kapulaan on tehty lyijykyntällä, joka vähitellen häipyi näkyvistä. Hirvimiehillä oli myös oma rahasto, joka vuonna 1952 yhdistettiin seuran tileihin. Vielä vuoteen 1956 asti oli yhteislupa kirkonkylän kanssa, mutta tällöin jo sovittiin yhteisestä rajasta, jota sittemmin on noudatettu.

Hirviä oli noina vuosina melko vähän verrattuna nykyisiin hirvimääriin. Lupia saatiin vuosittain 2 tai 3. Alkuun nämä luvat vielä jaettiin kirkonkylän miesten kesken, joten lihaa tuli verrattain vähän. Jahteihin osallistui 20—30 miestä. Vasta vuonna 1976 alkoi hirvitiheys nousta ja se nousikin nopeasti, normaalisti oli tähän asti tavattu useana vuonna (laskelmissa) vain 10 hirveä seuran alueella, mutta vuonna 1977 jo 57 hirveä. Kaatoluvat nousivat myös vastaavasti ja huippuna oli vuosi 1979, jolloin oli 36 ison ja kahden vasan lupaa, ja pelkästään lupien lunastamiseen meni yli 18000 markkaa. Lupamäärät ovat jälleen laskeneet ja lupia oli tänä vuonna 7 isoa ja kaksi vasaa sekä kaksi valkohäntäpeuraa. Hirvimiehiä on nykyisin myös enemmän, tänä vuonna oli 43 miestä. Jahtimiehille kuuluva hirven nylkeminen ja paloittelu on hoidettu kylän laidoissa, tänä vuonna Vilkmannilla ja Toivosella. Lihapalat jaetaan samantarvoisiin kaseihin, jotka arvotaan jahtiin osallistuneiden kesken. Myös maanomistaja, jonka maalta hirvi on kaadettu, saa palan lihaa. Vuodesta 1956 lähtien on paria poikkeusta lukuunottamatta hirvijahdin jälkeen järjestetty maanomistajille hirvenmaistiaiset. Maistiaisissa tarjoillaan yleensä hirvivoileipiä ja juomia sekä kevyttä ohjelmaa.

Hirvitiheydet todetaan yleensä kevättalvella maastolaskennalla, jota on suosittu vuodesta 1958. Vuosina 1977 ja 1978 laskenta suoritettiin kuitenkin helikopterilla, kun seurueeseen kuuluu helikopterilentäjä (Kalevi Nordman).

Hirvimiesten ampumataitoa on pyritty parantamaan ja tätä edellyttää myös pakollinen hirvimerkinammunta, joka on jokaisen ammuttava hyväksyttävästi vähintään kolmen vuoden välein.

Jahtimiesten keskinäistä yhteydenpitoa on yritetty parantaa hankkimalla LA-puhelimia seuralle. Ensimmäiset puhelimet ostettiin vuonna 1963 (3 kpl), sen jälkeen puhelimia on ostettu kahtena vuonna (1969 ja 1976). Vaikeutena näissä puhelimissa on vain niiden heikko kuuluvuus ja nopea pattereiden kuluminen. Myös monet jäsenet ovat ostaneet pu-

Makkaran paistolla, vasemmalta: Rikhard Lempinen, Hannu Maunola, Kalevi Vakkuri, Jalmary Poteri, Veijo Järvinen, Martti Saittola, Erkki Kivimäki, Armas Löfgren, Sulo Kanervikko.

helimia itselleen, joten niitä on jo lähes joka toisella jahtimiehellä.

Valkohäntäpeuran jahti alkoi varsinaisesti vuonna 1979, kun saatiin ensimmäinen peura. Se oli komea uros, jonka ampui Matti Peisa. Se innosti anomaan lupia enemmän, joskin kaatomäärät ovat pysyneet kuitenkin varsin pieninä. Peurajahti ei yleensä onnistu hirvenjahdin aikana, vaan se on tavallisesti ns. kytäysjahtia peltojen laidoilla iltahämärissä. Peuralupia onkin myyty erikseen halukkaille hirtviporukan jäsenille, jotka ovat metsästäneet peurat muun jahdin ulkopuolella.

Hirtviporukkaa ovat toisinaan repineet erimielisyydet jahtitavoista tai vasan ampumisesta, mutta toistaiseksi yksimielisyys on aina löydetty ja jahti on voitu käydä sovussa.

Koirien käyttö on ollut perinteistä seuramme hirtvijahdissa. Alkuvuosina käytettiin ajavia koiria, mutta ne lennättivät hirtviä niin kovaa, että ampuminen oli vaikeaa. Kun ajavat koirat kiellettiin 1970, alettiin käyttää pystykorvarotuisia koiria, joita oli alkuun Kalevi Vakkurilla ja Ilmari Sireenillä. Nykyisin käytetään lähinnä harmaita pystykorvia ja laikkoja.

Vasemmalta: Kalevi Vakkuri, Hannu Maunola, Hannu Viikman

Oma lahtivajahanke tulee aina toisinaan ajankohtaiseksi, mutta tähän asti se ei vielä ole toteutunut. Nytkin vuonna 1988 se on taas ajankohdainen.

Riistanhoito

Aluksi riistanhoito oli yksitysten metsästäjien omaan elinympäristöön suuntautuvaa riistaeläinten talviruokintaa, kun huomattiin, että ympäristön eläimet hyötyivät ihmisten jättämistä heinistä tai viljasta. Nämä myös houkuttelivat riistaeläimiä ihmisasumusten lähelle ruokailemaan ja olivat helpommin saalistettavissa. Koko seuran toiminnan ajan on riistanhoito ollut tärkeällä sijalla seuran toiminnassa. Jo neljäkymmenluvulla hankittiin seuran varoista viljaa ja heinää riistan talviruokintaan ja sitä jaettiin ruokintapaikoille ympäri seuran aluetta. Monesti ruokintapaikat valittiin myös rauhoitusalueiden tai riistapeltojen yhteyteen. Osa seuran maista oli rauhoitettuna kokonaan metsästykseltä. 50-luvulla oli rauhoitusalueena Ruumissuon alue. Vuonna 1961 perustettiin suuri rauhoitusalue Metsästyskylään suon maastoon, joka suurimmillaan oli n. 200 ha, tämä poistettiin vuonna 1975.

Erytisesti on hoidettu istutettuja fasaaneja ja peltopyitä talviruokin-

nalla. Ensimmäiset fasaanit n. 20 kpl hankittiin Halkiaan vuonna 1954 RHY:n apurahalla. Sitten vuonna 1961 saatiin RHY:ltä 30 fasaaninpoikasta, joita Veli Paavilainen hoiti talven yli ja ne laskettiin keväällä vaapaaksi. Seuraavana vuonna fasaaneja saatiin Metsäkylään Hannu Maunolan hoitoon. Näillä istutuksilla luotiin pohja nykyiselle fasaanikannallemme. Parhailaan on yritys istuttaa peltopyitä alueellemme. Riistapelloja on valittu syrjäisiltä seuduilta, joissa riista uskaltaa käydä syömässä, kyseessä ovat yleensä pellot, jotka ovat normaaliviljelyn kannalta toisarvoisia ja mahdollisesti heikkotuottoisia. Niissä on viljelty rehukaalia, ruista tai rehuviljoja. Pellot on vuokrattu omistajilta tai saatu ilmaiseksi kyseiseen käyttöön.

Vuodesta 1978 on riistanhoitotyöstä vastannut riistanhoitotoimikunta, joka on hoitanut käytännön työn ja suunnittelun riistanhoidossa.

Pienpetojen metsästyksellä on yritetty parantaa metsäkanalintujen selviytymismahdollisuuksia. Loukkupyynnillä on pyydetty minkkejä, supia ja kanahaukkoja hyvin tuloksin. Seura on saanut RHY:ltä loukkuja, mutta niitä on hankittu myös seuran varoilla ja tehty talkoilla. Riistanhoitokilpailuissa painopiste on ollut pienpetopyynnissä ja tulokset ovat olleet viime vuosina todella hyviä.

Variksia pyydettiin 50–60-luvuilla vielä fosforihaaskoilla, mutta siitä on luovuttu myrkkyhaittojen vuoksi. 1957 oli seuran kaikille jäsenille kiintiönä ampua kuusi varista tai sai maksaa 50 mk sakkoo puuttuvasta linnusta.

Yleisillä kettujahdeilla on pyritty vähentämään kettukantaa, joka toisinaan pyrkii nousemaan liian suureksi. Näitä jahteja on järjestetty jo vuodesta 1950 saakka.

Nykynäkymä

Yhdistyksessämme on tällä hetkellä 116 jäsentä. Jäsenten määrää on pyritty rajoittamaan siten ettei jäseneksi pääse, ellei asu paikkakunnalla. Jäsenmaksut on pyritty pitämään alhaisina ja jäseniä on pyritty saamaan mukaan seuran toimintaan, kilpailuihin ja kennelyöhön. Seuran pinta-ala on 5537 ha.

Yhdistyksellä on tällä hetkellä kuusi valan tehnyttä metsästyksenvalvojaa, jotka hoitavat oman toimensa ohella valvontaa. Salametsästys ei ole ongelma alueellamme, mutta aikaisemmin seuran historiassa on salametsästäjiä tavoitettu ja määrätty jopa sakkoja, kuten vuonna 1958.

Vieraskortti on ollut käytössä jo 50-luvulla ja sitä käytetään edelleen jäsenten vieraiden metsästyslupana seuran mailla.

Metsästyksessä on ollut lähes koko seuran toiminnan ajan rajoituksia joidenkin riistaeläinten suhteen. Peltopyy on ollut rajoitettu jo 1950-luvun alusta, samoin metsäkanalinnut. Metsäjänistä on myös usein jouduttu rajoittamaan, mutta riistanhoitotyö on tuonut tuloksia ja seuramme alueella on tällä hetkellä monipuolinen riistakanta. Ongelmiakin tulee aina uusia ja tänä vuonna tuli raivotauti eli rabies, jonka vuoksi pienpetojen ja kettujen pyyntiä tulee tehostaa ja yrittää ehkäistä taudin leviämisen laajemmalle.

50-vuotisjublien ansiomerkkien saajia, vasemmalta: Risto Rusi, Heimo Valdén, Kalevi Vakkuri, Pentti Vuori, Mikko Grönlund, Onni Vilkmän, Hannu Laaksonen, Esko Poteri, Erkki Kivimäki, Matti Mattila, Veijo Järvinen, Paavo Aronen.

*Yhdistyksen puolesta
Matti Kalsola*